

Νεανικά Σαλπίσματα

Διμηνιαίο Ηλεκτρονικό Περιοδικό
Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ

Καλά Χριστούγεννα!

*Δεύτε ιδωμεν πιστοί, ποῦ
έγεννήθη ὁ Χριστός,
ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν
ἐνθα ὀδεύει ὁ ἀστήρ,
μετὰ τῶν Μάγων
Ανατολῆς τῶν Βασιλέ-
ων. Ἄγγελοι ὕμνοῦσιν,
ἀκαταπαύστως ἐκεῖ.
Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν,
ὠδὴν ἐπάξιον' Δόξα ἐν
ὕψιστοις λέγοντες, τῷ
σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τε-
χθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου,
καὶ Θεοτόκου, ἐν Βη-
θλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.*

Τί θαυμάζεις, Μαριάμ;

Καθὼς φθάνουν τὰ Χριστούγεννα, ἡ μορφή τῆς Αγίας Θεοτόκου, τῆς Παναχράντου Μητέρας τοῦ Κυρίου μας, καταλαμβάνει ξεχωριστὴ θέση στὶς καρδιές τῶν πιστῶν.

Ἐκτακτὸ τὸ μεγαλεῖο τῆς, διότι μόνην ἐκείνην ἐξέλεξε ὁ Θεὸς νὰ γίνῃ ἐκλεκτὸ ὄργανο, ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ Μονογενὴς Τοῦ Υἱὸς θὰ προσελάμβανε τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ θὰ ἐρχόταν μετὰ τῶν ἀνθρώπων ὡς Σὼ τήρας καὶ Λυτρωτῆς.

Ἡ ὕμνολογία τῆς Εκκλησίας μας τίς ἡμέρες αὐτὲς παρουσιάζει τὸ πανάγιο πρόσωπό τῆς, τὴν τιμητικὴ θέση τῆς καὶ τὴ στάση τῆς στὸ Μυστήριό τῆς Γεννήσεως. Σ' ἓνα τροπάριο - κάθισμα τοῦ Ὁρθοῦ τῶν Χριστουγέννων, ὁ ἱερὸς Ὑμνογράφος ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Παναγία Θεοτόκο μ' ἓνα ἐρώτημα: «Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖσαι τὸ ἐν σοί;»· τί κοιτᾶς, θαυμάζεις καὶ ἀπορεῖς, Μαριάμ; Γιατί ἐκπλήττεσαι μ' αὐτὸ ποῦ Σοῦ συμβαίνει;

Τὴν ἐρωτᾷ ὁ ἱερὸς ὕμνωδός, καὶ ἐκείνη ἀπαντᾷ: «Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησα, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδασχθεῖσα». Θαυμάζω καὶ ἀπορωῶ, διότι τὸν ἄχρονον Υἱὸ τοῦ Θεοῦ τὸν γέννησα τώρα, σὲ ὀρισμένο χρόνο ὡς ἄνθρωπο, χωρὶς νὰ καταλάβω πῶς ἐγένετο ἡ σύλληψη!

«Ἄνδρός εἰμι, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται». Εἶμαι Παρθένος, δὲν ἔχω ἄνδρα. Πῶς θὰ γεννήσω παιδί; Ὅταν ὁμοῦ θέλει ὁ Θεός, ἀλλάζει ἡ φυσικὴ ροὴ τῶν πραγμάτων, ἀλλάζουν οἱ φυσικοὶ νόμοι! Προσπαθεῖ ὁ ἱερὸς Ὑμνογράφος στὸ τροπάριο αὐτὸ ν' ἀποτυπώσει τὴν ἐκπληξὴ τῆς Παναγίας μας ἐνώπιον τοῦ μοναδικοῦ γεγονότος τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ τὸ τροπάριο αὐτό, ἐκφράζει καὶ τὴν ἐκπληξὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου μπροστὰ στὸ θεϊκὸ Μυστήριο.

«Τί θαυμάζεις Μαριάμ;», εἶναι καὶ ἡ δικὴ μας ἀπορία. Πῶς ὁ Θεὸς γίνεται ἄνθρωπος, πῶς ὁ ἀχώρητος Θεὸς χωράει στὰ σπλάχνα μιᾶς Παρθένου; Θαυμάζεις (ἀπορεῖς) γιὰ τὴν ταπείνωση, τὴν συγκατάβαση ποῦ βλέπεις νὰ ἔχει «ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων»;

Ἐκπλήττεσαι ἀπὸ τὴν ἄγνοια, τὴν ἀδιαφορία καὶ τὴν ψυχρότητα τῶν ἀνθρώπων; Ὅσο ὁμοῦ καὶ ἂν ὁ ἱερὸς Ὑμνογράφος προσπαθεῖ νὰ παρουσιάσει τὴν ἀπορία - ἐκπληξὴ τῆς Θεοτόκου καὶ νὰ δώσει ὁ ἴδιος ἀπαντήσεις, τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο μᾶς πληροφορεῖ πῶς ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ὄλο αὐτὸ τὸ γεγονός τὸ διῆλθε μὲ σιωπὴ καὶ «πάντα συνετήρει... ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς» (Λουκ. β' 19): συγκρατοῦσε ὅλα αὐτὰ μέσα στὴν καρδίᾳ τῆς. Ἡ Παναγία μας σιωπηλὴ στέκεται δίπλα καὶ ἀτενίζει τὸ θεῖο Βρέφος. Ὑπηρετεῖ τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ μέσα στὴ σιωπὴ τῆς. Δὲν ἐκφράζεται γιὰ τίποτε ἀπὸ ὅσα ἔζησε τὴν ὥρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὴ στιγμὴ τῆς θείας Γεννήσεως, τῆς προσκυνήσεως τῶν Ποιμένων καὶ τῶν Μάγων.

Καμία λέξη στὰ χεῖλη τῆς· ἓνα εἶναι τὸ φρόνημά τῆς, πῶς αὐτὴ εἶναι δούλη τοῦ Κυρίου ἔτοιμη νὰ ἐκτελέσει τὸ θέλημά Του. Τὴν ὅποια ἐκπληξὴ - ἀπορία τὴν κρατᾷ μέσα τῆς. Πιστεύει ἀκράδαντα πῶς Αὐτὸς εἶναι ὁ Μεσσίας καὶ Λυτρωτῆς τοῦ κόσμου.

Χριστούγεννα πλησιάζουν, καὶ ἡ σκέψη μας στρέφεται στὸ σπήλαιό τῆς Βηθλεὲμ, ὅπου ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Ξεχωριστὴ ἡ θέση τῆς Παναγίας μας. Θὰ τὴ δοῦμε κατὰ τὴ μεγάλη ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων νὰ παραστέκει στὸν Υἱὸ τῆς μέσα στὴ φτωχικὴ φάτνη Του. Σεμνὰ καὶ ταπεινὰ σκύβει ἐπάνω Του καὶ τὸν φροντίζει. Θὰ ἀποθέσουμε εὐλαβικὸ ἀσπασμὸ στὸν Υἱὸ τῆς καὶ θὰ τὴν ὑμνήσουμε. Τὸ παράδειγμα τῆς Θεοτόκου νὰ μᾶς διδάξει. Μὲ θαυμασμό, μὲ σιωπὴ νὰ πλησιάσουμε τὸ Μυστήριο, γιὰ νὰ δυναμώσουμε ἢ πιστῆ μας.

Ἄς ἀφήσουμε τὴ σκέψη μας νὰ ἐμβαθύνει στὸ μεγάλο γεγονός, ἡ καρδιά μας ἄς συγκινηθεῖ μπροστὰ στὴ Φάτνη, ἢ ζωὴ μας νὰ ἀλλάξει.

Ἄς σιωπήσουμε καὶ ἄς θαυμάσουμε. Ὁ μεγάλος θαυμασμὸς ἀφήνει ἄφωνο τὸν ἄνθρωπο, τὸν κάνει νὰ χάνει τὰ λόγια του, τὸν συγκλονίζει!

Μὴ μείνουμε ὁμοῦ μόνο στὸ θαυμασμό· νὰ προχωρήσουμε καὶ σὲ γενναῖες ἀποφάσεις στὸν καθημερινὸ μας ἀγώνα. Νὰ ἀγαπήσουμε τὸν Κύριο, νὰ πιστέψουμε σ' Αὐτόν.

Αὐτὸ τὸ Βρέφος εἶναι ὁ Κύριος τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ κόσμου.

Σ' Αὐτόν νὰ ἀναθέσουμε τὴ ζωὴ καὶ νὰ ἀποθέσουμε τίς ἐλπίδες μας.

Περιεχόμενα τεύχους:

Τί θαυμάζεις, Μαριάμ;	1
Βυζαντινά Κάλαντα Χριστουγέννων	2
Μυστήριο ἀπροσπέλαστο	2
Χριστούγεννα : ἡ βασιλεία Τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύπτεται στους ἀνθρώπους	3
Χριστουγεννιάτικα ἔθιμα ἀπ' ὅλη τὴν Ελλάδα	3
Ἡ ἱστορία τῆς Βασιλόπιτας	4
Βασιλόπιτα κέικ	4
«Τὸ ἀληθινὸν Φῶς ἐπέφάνη», ἡ βάπτισή Του Χριστοῦ	5
Ἡ εἰκόνα τῆς βάπτισης	5
Ἐνας διαφορετικὸς..... μικρὸς τυμπανιστῆς	6
Τὸ τελευταῖο φύλλο....	6

Βυζαντινά Κάλαντα Χριστουγέννων

Ακούστε τα Βυζαντινά Κάλαντα

Αναρχος Θεός καταβέβηκε και εν τη Παρθένω κατώκησε.

Ερρουρέμ, ερρουρέμ, ερρουρερουρέμ, χαίρε Δέσποινα.

Βασιλεύς των όλων και Κύριος, ήλθε τον Αδάμ αναπλάσασθαι.

Άγιος, άγιος, άγιος υπάρχεις και Κύριος.

Γηγενείς σκιρτάτε και χαίρετε, τάξεις των Αγγέλων ευφραίνονται

Χερουβείμ, Χερουβείμ, χαίρε, χαίρε Παναγία Δέσποινα.

Δεύτε εν σπηλαίω κατίδωμεν, κείμενον εν φάτνη τον Κύριον.

Ερρουρέμ, ερρουρέμ, ερρουρερουρέμ, χαίρε Δέσποινα.

Εξ Ανατολών Μάγοι έρχονται, δώρα προσκομίζουσιν άξια

Χερουβείμ, Χερουβείμ, χαίρε, χαίρε Παναγία Δέσποινα.

Ήκουσεν Ηρώδης το μήνυμα κι όλος εταράχθη ο δόλιος.

Άγιος, άγιος, άγιος υπάρχεις και Κύριος.

Πύλαι ουραμών ηνεώχθη-

σαν, άγγελοι αυτόν ανυμνήτωσαν. Άγιος, άγιος, άγιος υπάρχεις και Κύριος.

Χαίρουσα η κτίσις αγάλλεται και πανηγυρίζει, ευφραίνεται Ερρουρέμ, ερρουρέμ, ερρουρερουρέμ, χαίρε Δέσποινα.

Ψάλλοντες Χριστόν τον Θεόν ημών, τον εν τω σπηλαίω τικτόμενον

Άγιος, άγιος, άγιος υπάρχεις και Κύριος.

Ω Παρθενομήτωρ και Δέσποινα, σώζε τους εις Σε καταφεύγοντας Χερουβείμ, Χερουβείμ, χαίρε, χαίρε Παναγία Δέσποινα.

Μυστήριο απροσπέλαστο

Χριστούγεννα!

Θαῦμα ασύλληπτο! Ο Θεός είναι πιά κοντά μας. Έχει ένωθει μαζί μας, έχει γίνει ένας από μᾶς, για να ποθήσουμε να γίνουμε και έμεϊς ένα μαζί Του.

Λοιπόν, «εύφραϊνεσθε δίκαιοι· ούρανοι αγαλλιᾶσθε· σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος». Να χαίρετε έσεϊς οἱ δίκαιοι άνθρωποι, και έσεϊς οἱ οὐράνιοι δυνάμεις.

Η σάρκωση τοῦ Υἱοῦ και Λόγου τοῦ Θεοῦ είναι έδῶ και εἴκοσι αἰῶνες ψηλαφητή πραγματικότητα. Γι' αυτό και οἱ ούρανοι αγάλλονται και η γῆ εύφραίνεται, πανηγυρίζει.

Άς χαιρόμαστε κι έμεϊς κι ἄς γεμίζει η ψυχή μας με έλπίδα. Η παντοδυναμία και η αγαθότητα τοῦ Θεοῦ φανερώνεται με την άπειρη συγκατάβαση και ταπεινώσή Του, προκειμένου να σώσει τὸν άνθρωπο.

Ἢλθε στη γῆ, αλλά δέν έπαψε να είναι Θεός. «Ο γὰρ ἦν διέμεινε, Θεός ὢν ἀληθινός, και ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος δια φιλανθρωπίαν»· αυτό που ἦταν (δηλαδή Θεός), παρέμεινε, διότι ἦταν Θεός ἀληθινός. Και αυτό που δέν ἦταν, τὸ πήρε με τὸ να γίνει ἄνθρωπος από την πολλή αγάπη (Ιδιόμελον Εσπερινοῦ Χριστουγέννων).

Γι' αυτό ἄς ψάλουμε μέσα από τὰ βάθη τῆς καρδιάς μας, ὅπως κάνει ὁ ὕμνωδός, δίνοντας παράλληλα σ' Εκείνον και την ἀμετάκλητη απόφασή μας να ζήσουμε σύμφωνα με τὸ θέλημά Του: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, και ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Να ψάλουμε, διότι «έπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν»· μᾶς επισκέφθηκε ὁ Σωτήρας μας από τὸ ἄπειρο ὕψος τῆς θεϊκῆς Του δόξας. «Οὐ οὐρα νὸς και η γῆ σήμερον ἠνώθησαν, τεχθέντος Χριστοῦ.

Σήμερον Θεός ἐπὶ γῆς παραγένονε, και ἄνθρωπος εἰς οὐρανούς ἀναβέβηκε»· ὁ οὐρανός και η γῆ σήμερα ἐνώθηκαν με τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ.

Σήμερα ἔφθασε στη γῆ ὁ Θεός, και ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνεβεῖ στὸν οὐρανό.

Χριστούγεννα: η Βασιλεία του Θεού αποκαλύπτεται στους ανθρώπους

Χριστούγεννα! Η πρώτη εορτή της χριστιανισμύνης! Ο πάντοτε δοξαζόμενος Θεός, έρχεται ειρηνικά και αθόρυβα στην πολύπαθη ανθρωπότητα, εκφράζοντας την ευαρέσκειά του. Βρέθηκε επιτέλους ο κατάλληλος τόπος, για να υποδεχθεί τον Βασιλέα όλων. Είναι η άσπιλη Παρθένος Μαρία. Έρχεται ο Θεός να φανερώσει τη Βασιλεία του. Έρχεται να μας ανυψώσει από δούλους της αμαρτίας, σε βασιλείς της Βασιλείας των ουρανών. Το πρώτο κήρυγμα του ενανθρωπήσαντος Θεού Λόγου, του Ιησού Χριστού, ήταν: «Μετανοείτε, ήγγικε γαρ η Βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. δ' 17). Αλλάξτε τρόπο σκέψης και ζωής, διότι έφθασε η Βασιλεία των Ουρανών. Ήλθε στη γη, είναι παρούσα! Ποια είναι όμως η Βασιλεία των ουρανών; Πώς θα την διακρίνουμε; Η Βασιλεία των ουρανών είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος ήρθε στους ανθρώπους. Είναι η Εκκλησία ολόκληρη. Είναι ο Άγιος Τριαδικός Θεός με τους ανθρώπους και τους αγγέλους και την κτίση ολόκληρη. Η Βασιλεία του Θεού εδώ στην γη είναι η Θεία Λειτουργία. **Θέλεις να δεις το Θεό; Έλα στη Θεία Λειτουργία!** Θέλεις να ζήσεις την Βασιλεία του Θεού; Έλα στη Θεία Λειτουργία! Θέλεις να ζεις στη ζωή της Βασιλείας του Θεού; Ζήσε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, σύμφωνα με τις εντολές του! **Εάν δεν είχαμε αποστατήσει από το Θεό και δεν είχαμε διαστρεβλωθεί, δεν θα υπήρχε η ανάγκη να υπάρχουν οι εντολές. Τηρώντας τώρα τις εντολές του Θεού, εισερχόμαστε στη Βασιλεία του Θεού, όπου δεν υπάρχει καμία εντολή.** Όπου υπάρχουν εντολές, έχουμε περιορισμούς. **Στη Βασιλεία του Θεού υπάρχει ελευθερία.** Εκεί ο άνθρωπος κινείται αγαπητικά προς το Θεό. Κινείται αυ-

θόρμητα προς το αγαθό. Έχει ταυτίσει το θέλημά του με το θέλημα του Θεού. Δε ζει πλέον αυτός, αλλά ζει ο Θεός εν αυτό. **Όταν όμως μέσα μας υπάρχει ο Θεός, αυτό είναι μακαριότητα, είναι ευτυχία, είναι η δονή άφθαστη.** Αυτή είναι η τέλεια κατάσταση του ανθρώπου. **Γι' αυτή τη μακαριότητα είμαστε πλασμένοι.** Η ρήση του Αγίου Τριαδικού Θεού το μαρτυρεί: «ποιήσωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημετέραν και καθ' ομοίωσιν», (Γένεση α' 26) και μας έπλασε με σκοπό να ομοιάσουμε τον Θεό. Όταν ρώτησαν κάποτε τον Ιησού Χριστό, πού είναι η Βασιλεία του Θεού, τους απάντησε ότι: «εντός υμών εστι», (Λουκ. ιζ' 21). Τι εννοούσε μ' αυτό ο Χριστός; **Ότι η Βασιλεία του Θεού δεν είναι κάπου αλλού ή θα έρθει κάποτε, αλλά είναι μέσα μας, είναι ανάμεσά μας,** είναι παρούσα τώρα, εδώ. Δηλαδή, όταν ο άνθρωπος δέχεται μέσα του και στη ζωή του τον Χριστό, αυτός ζει από τώρα, από εδώ, απ' αυτή τη ζωή, τη Βασιλεία του Θεού! Είναι καταπληκτικό! Είναι υπέροχο! Αυτός ο άνθρωπος δεν μπορεί να πλανηθεί από το διάβολο, ώστε να θελήσει να ψάξει αλλού να βρει τη μακαριότητα, διότι την έχει, τη ζει. Γι' αυτό και ό,τι είναι κοσμικό το αποφεύγει. Το αποφεύγει όχι αναγκαστικώς και μετά κόπου, αλλά ελευθέρως και αυτοβούλως και χωρίς κόπο. Προ της ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου, οι πάντες ήταν δούλοι του διαβόλου, πράττοντας όλα εκείνα που δεν αρμόζουν στον «κατ' εικόνα Θεού» πλασμένο άνθρωπο. Και αυτό ήταν μία αφόρητη κατάσταση. Ήταν η δουλεία της δαιμονικής ειδωλολατρίας, για την οποία δεν ήταν πλασμένος ο άνθρωπος. Γι' αυτό, όταν ήρθε ο Χριστός και ήρθε η Βασιλεία του Θεού στη

γη, έφευγαν οι άνθρωποι από την ειδωλολατρία, για να γλυτώσουν απ' αυτή την τυραννία της δουλείας του διαβόλου και να εισέλθουν στην ελευθερία και ανάπαυση της Βασιλείας του Θεού.

Γι' αυτό και οι πρώτοι χριστιανοί, όταν τους ζητούσαν να προσκυνήσουν τα είδωλα ή να προσφέρουν θυσίες, εκείνοι προτιμούσαν τον πιο οδυνηρό θάνατο παρά τη λατρεία των ψεύτικων ειδωλολατρικών θεών. Ζούσαν από εδώ τη Βασιλεία των Ουρανών!

Η μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων, αγαπητοί μου, αυτό το μήνυμα φέρνει στους ανθρώπους:

- **Ήλθε ο Θεός στη γη, για να ελευθερώσει τους ανθρώπους από τη δουλεία του Σατανά!**
 - Ήλθε, για να καθιδρύσει τη Βασιλεία του στον κόσμο!
 - Ήλθε, να κάνει τον κόσμο Βασιλεία!
 - Ήλθε, να δώσει ειρήνη, χαρά και μακαριότητα!
- Το έψαλλαν και οι μυριάδες των αγγέλων στον ουρανό, όταν γεννήθηκε ο Χριστός: **«Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία».** (Λουκά β' 24)

Μπορούμε όλοι να γίνουμε πολίτες της Βασιλείας Του Θεού!

Χριστουγεννιάτικα έθιμα απ' όλη την Ελλάδα

Κάθε περιοχή της Ελλάδας αυτές τις γιορτινές μέρες αναβιώνει τα δικά της έθιμα και παραδόσεις που έχουν τις ρίζες τους βαθιά πίσω στο χρόνο. Κάποια είναι πολύ γνωστά, άλλα λιγότερο διαδεδομένα.

Φλώρινα

Στην Φλώρινα, οι κάτοικοι υποδέχονται τη γέννηση του Χριστού ανάβοντας μεγάλες φωτιές στις 12 τα μεσάνυχτα, που συμβολίζουν τη φωτιά που άναψαν οι ποιμένες της Βηθλεέμ για να ζεσταθεί ο νεογέννητος Χριστός. Φωτιές ανάβουν επίσης και το βράδυ της Πρωτοχρονιάς.

Κρήτη

Χριστόψωμο: Το ζύωμα είναι μια ιεροτελεστία. Χρησιμοποιούν, φιλοκοσκινισμένο αλεύρι, ροδόκερο, μέλι, σουσάμι, κανέλα και γαρίφαλα. Πλάθουν το ζυμάρι και παίρνουν τη μισή ζύμη και φτιάχνουν μια κουλούρα. Με την υπόλοιπη φτιάχνουν σταυρό με λουρίδες από τη ζύμη. Στο κέντρο βάζουν ένα άσπαστο καρύδι. Στην υπόλοιπη επιφάνεια σχεδιάζουν σχήματα με το μαχαίρι ή με το πιρούνι, όπως λουλούδια, φύλλα, καρπούς, πουλάκια. Το κόβουν ανήμερα τα Χριστούγεννα, δίνοντας πολλές ευχές. Παλαιότερα στην Κρήτη τα ζώα είχαν μερίδα και στο Χριστόψωμο. Το ανακάτευαν με τα πίτουρα και το έδιναν στα ζώα να το φάνε, για να ευλογηθούν κι αυτά.

Επτάνησα

Στα Επτάνησα, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς τηρείται το έθιμο της "κολόνιας". Οι άνθρωποι κατεβαίνουν στους δρόμους κρατώντας μπουκάλια με κολόνια και "ραίνουν" ο ένας τον άλλο. Με τον τρόπο αυτό, γιορτάζουν τον ερχομό του νέου έτους, και τραγουδούν: "Ήρθαμε με ρόδα και ανθούς να σας ειπούμε Χρόνους Πολλούς".

Θράκη

Μπάμπω: Ήταν το πρώτο φαγητό που θα έτρωγε η οικογένεια μετά από τη νηστεία των 40 ημερών, μάλιστα το έβραζαν όλη τη νύχτα σε σιγανή φωτιά για να είναι έτοιμο όταν θα γύριζε η οικογένεια από την εκκλησία.

Ήπειρος

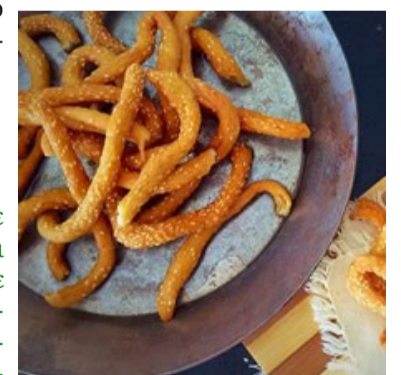
Τα σπάργανα του Χριστού, είναι το γλύκισμα - έθιμο που συναντάμε σε όλη την Ήπειρο και αναβιώνει έως σήμερα. Σε κάθε σπίτι ετοιμάζουν τα σπάργανα για το τραπέζι της παραμονής. Πρόκειται για χυλό από σταρένιο αλεύρι, που ψήνεται σε πυρωμένη πέτρα μέσα στο τζάκι, ενώ στη συνέχεια τις «τηγανίτες» αυτές μελώνουν σε ζαχαρόνερο, με καρύδια και κανέλα. Είναι το γλύκισμα που τρώγεται το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων. Το έθιμο συμβολίζει τα σπάργανα του Ιησού στη φάτνη. Τα «σπάργανα του Χριστού» σε χωριά του Πωγωνίου τα λένε «λαλαγγίτες» και είναι το γλύκισμα για το τραπέζι της παραμονής.

Μάνη

Σε όλα τα σπίτια, παραμονές Χριστουγέννων θα έπλαθαν και θα έψηναν τις τηγανίδες, τα μανιάτικα λαλάγγια. Στο σοφρά ή σε κάποιο τραπέζι κοντά στην φωτογονία, η μητέρα και τα κορίτσια έπλαθαν το έτοιμο ζυμάρι σε χοντρό μακαρόνι, τις τηγανίδες, και το δίπλωναν τεχνικά στα τέσσερα. Μετά το έριχναν στη μεγάλη τηγάνη που ήταν γεμάτη καυτό λάδι πάνω στη φωτιά, για να ψηθεί. Η πρώτη τηγανίδα, μεγάλη και στρογγυλή με σταυρό στη μέση ήταν του Χριστού, η δεύτερη παρόμοια του σπιτιού κ.λπ.

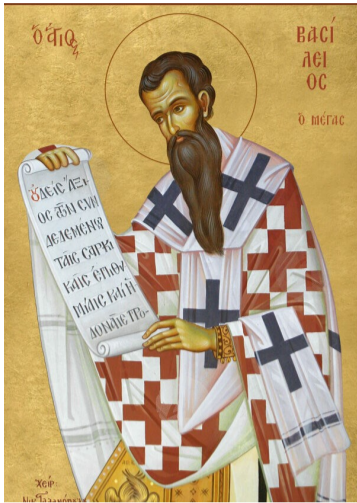
Στερεά Ελλάδα

Βασιλόψωμο: το όνομα του προσδιορίστηκε από την ημερομηνία κατανάλωσης. Τρώγεται ανήμερα του Αγίου Βασιλείου απ' όπου πήρε και το όνομά του. Εκτός από αλεύρι οι νοικοκυρές βάζουν μέσα ρεβύθι αλεσμένο, βασιλικό, και νερό και πάνω του δημιουργούν διάφορα σχήματα και παραστάσεις είτε αυτές αφορούν την παραγωγή, είτε την υγεία, είτε την οικογένεια. Μετά το ψήσιμο του είναι έτοιμο να κοπεί, την ώρα του φαγητού, το μεσημέρι της Πρωτοχρονιάς. Παράλληλα με το βασιλόψωμο οι νοικοκυρές κάνουν και τις Βασιλοκουλούρες.

Η ιστορία της Βασιλόπιτας

Η ιστορία της βασιλόπιτας, είναι μια ιστορία που συνέβηκε πριν από εκατοντάδες χρόνια, πριν από 1500 χρόνια περίπου, στην πόλη Καισαρεία της Καππαδοκίας, στη Μικρά Ασία.

Ο Μέγας Βασίλειος ήταν δεσπότης της Καισαρείας και ζούσε αρμονικά με τους συνανθρώπους του, με αγάπη, κατανόηση και αλληλοβοήθεια. Κάποια μέρα όμως, ένας αχόρταγος στρατηγός - τύραννος της περιοχής, ζήτησε να του δοθούν όλοι οι θησαυροί της πόλης της Καισαρείας, αλλιώς θα πολιορκούσε την πόλη για να την κατακτήσει και να τη λεηλατήσει. Ο Μέγας Βασίλειος ολόκληρη τη νύχτα προσευχόταν να σώσει ο Θεός την πόλη. Ξημέρωσε η νέα μέρα και ο στρατηγός αποφασισμένος με το στρατό του περικύκλωσε αμέσως την Καισαρεία. Μπήκε με την ακολουθία του και ζήτησε να δει το Δεσπότη, ο οποίος βρισκόταν στο ναό και προσευχόταν. Με θράσος και θυμό ο αδίστακτος στρατηγός απαίτησε το χρυσάφι της πόλης καθώς και ότι άλλο πολύτιμο υπήρχε στην πόλη

Ο Μέγας Βασίλειος απάντησε ότι οι άνθρωποι της πόλης του δεν είχαν τίποτε άλλο πέρα από πείνα και φτώχεια, δεν είχαν να δώσουν τίποτε αξιόλογο στον άρπαγα στρατηγό. Ο στρατηγός με το που άκουσε αυτά τα λόγια θύμωσε ακόμα περισσότερο και άρχισε να απειλεί τον Μέγα Βασίλειο ότι θα τον εξορίσει πολύ

μακριά από την πατρίδα του ή κι ακόμη μπορεί να τον σκοτώσει. Οι χριστιανοί της Καισαρείας αγαπούσαν πολύ το Δεσπότη τους και θέλησαν να τον βοηθήσουν. Μάζεψαν λοιπόν από τα σπίτια τους ότι χρυσαφικά είχαν και του τα πρόσφεραν, ώστε δίνοντάς τα στο σκληρό στρατηγό να σωθούν. Στο μεταξύ ο ανυπόμονος στρατηγός κόντευε να σκάσει από το κακό του. Διέταξε αμέσως το στρατό του να επιτεθεί στο φτωχό λαό της πόλης.

Ο Δεσπότης, ο Μέγας Βασίλειος, που ήθελε να προστατέψει την πόλη του προσευχήθηκε και μετά παρουσίασε στο στρατηγό ότι χρυσαφικά είχε μαζέψει μέσα σε ένα σεντούκι. Τη στιγμή όμως που ο στρατηγός πήγε να ανοίξει το σεντούκι και να αρπάξει τους θησαυρούς, με το που ακούμπησε τα χέρια του πάνω στα χρυσαφικά έγινε το θαύμα! Όλοι οι συγκεντρωμένοι είδαν μια λάμψη και αμέσως μετά έναν λαμπρό καβαλάρη να ορμάει με το στρατό του επάνω στον σκληρό στρατηγό και τους δικούς του. Σε ελάχιστο χρόνο ο κακός στρατηγός και οι δικοί του αφανίστηκαν. Ο λαμπρός καβαλάρης ήταν ο Άγιος Μερκούριος και στρατιώτες του οι άγγελοι. Έτσι σώθηκε η πόλη της Καισαρείας.

Τότε όμως, ο δεσπότης της, ο Μέγας Βασίλειος, βρέθηκε σε δύσκολη θέση! Θα έπρεπε να μοιράσει τα χρυσαφικά στους κατοίκους της πόλης και η μοιρασιά να είναι δίκαιη, δηλαδή να πάρει ο καθένας ό,τι

ήταν δικό του. Αυτό ήταν πολύ δύσκολο. Προσευχήθηκε λοιπόν ο Μέγας Βασίλειος και ο Θεός τον φώτισε τι να κάνει. Κάλεσε τους διακόνους και τους βοηθούς του και τους είπε να ζυμώσουν ψωμάκια, όπου μέσα στο καθένα ψωμάκι θα έβαζαν και λίγα χρυσαφικά.

Όταν αυτά ετοιμάστηκαν, τα μοίρασε σαν ευλογία στους κατοίκους της πόλης της Καισαρείας. Στην αρχή όλοι παραξενεύτηκαν, μα η έκπληξή τους ήταν ακόμη μεγαλύτερη όταν κάθε οικογένεια έκοβε το ψωμάκι αυτό κι έβρισκε μέσα τα χρυσαφικά της.

Ήταν λοιπόν ένα ξεχωριστό ψωμάκι, η βασιλόπιτα. Έφερνε στους ανθρώπους χαρά κι ευλογία μαζί. Από τότε φτιάχνουμε κι εμείς τη βασιλόπιτα με το φλουρί μέσα, την πρώτη μέρα του χρόνου, τη μέρα του Αγίου Βασιλείου.

Βασιλόπιτα Κέικ

Πιάτο: Γλυκά
Κουζίνα: Ελληνική
Προετοιμασία: 20 λεπτά
Εκτέλεση: 1 ώρα
Συνολικός χρόνος: 1 ώρα 20 λεπτά
Μερίδες: 8
Θερμίδες: 340 θερμίδες

Υλικά
250γρ αγελαδινό βούτυρο σε θερμοκρασία δωματίου
400γρ ζάχαρη
4 μεγάλα αυγά
160ml χυμό πορτοκαλιού
100ml γάλα
500γρ αλεύρι για όλες τις χρήσεις
2κ.γλ. μπέικιν πάουντερ
1κ.γλ. βανίλια
1/4κ.γλ. μαστίχα
Εύσμα από 2 πορτοκάλια
Για την επικάλυψη
γλάσο ή ζάχαρη άχνη

Εκτέλεση
Προθερμαίνουμε τον φούρνο στους 180ο C.
Σε σταθερό μίξερ χτυπάμε το αγελαδινό βούτυρο με τη ζάχαρη μέχρι να

αφρατέψουν.

Στη συνέχεια προσθέτουμε ένα ένα τα αυγά, χτυπώντας ταυτόχρονα. Αναμειγνύουμε τον χυμό πορτοκαλιού με το γάλα.

Σε μολ αναμειγνύουμε το αλεύρι με τη μαστίχα, τη βανίλια και το μπέικιν πάουντερ.

Τα ρίχνουμε στο μείγμα εναλλάξ σε δόσεις, χτυπώντας σε κάθε προσθήκη. Πρέπει τα υλικά να έχουν απορροφηθεί από το μείγμα πριν ρίξουμε την επόμενη δόση.

Λίγο πριν το τέλος προσθέτουμε το ξύσμα πορτοκαλιού και ανακατεύουμε.

Μεταφέρουμε το μείγμα σε βουτυρωμένη φόρμα με αποσπώμενη βάση 24 εκ. ψήνουμε για 50 λεπτά με 1 ώρα.

Εάν ροδίσει γρήγορα, χαμηλώνουμε τη θερμοκρασία στους 170ο C.

Αφήνουμε τη βασιλόπιτα να κρυώσει καλά πριν τη στολίσουμε. Όταν είναι κρύα την αναποδογυρίζουμε σε γιορτινή πιατέλα ώστε να είναι επίπεδη η επιφάνειά της.

Στολίζουμε με γλάσο ή ζάχαρη άχνη.

Συνταγή

«Το αληθινόν Φως επεφάνη», η βάπτιση Του Χριστού

Η γιορτή της Βάπτισης Του Χριστού λέγεται και Θεοφάνεια, διότι στον Ιορδάνη φανερώθηκε ο Τριαδικός Θεός μας. Γιορτάζεται στις 6 Ιανουαρίου και περιγράφεται από όλους τους Ευαγγελιστές. Ο Τριαδικός Θεός μας, η Αγία Τριάδα, όπως λέμε απλά, δεν είναι κάποια γυναίκα Αγία, όπως παρεξηγούν πολλοί. Είναι τρία πρόσωπα (Πατέρας, Υιός, Άγιο Πνεύμα), αλλά ένας Θεός. Το μυστήριο αυτό μόνο με την πίστη μπορούμε να το προσεγγίσουμε, όχι με τη λογική μας.

Όταν φανερώθηκε η Αγ. Τριάδα στον Ιορδάνη ποταμό, 1. ακούστηκε η φωνή του Θεού Πατέρα να λέει: «Εσύ είσαι ο αγαπημένος μου Υιός, εσύ είσαι ο εκλεκτός μου» («Σύ ει ο Υιός μου ο αγαπητός, εν ω ηυδόκησα»), 2. ο Υιός του Θεού, ο Ιησούς Χριστός, ήταν μέσα στο νερό και δεχόταν το βάπτισμα από τον Πρόδρομο και 3. Το Άγιο Πνεύμα εμφανίστηκε σαν περιστέρι (δεν ήταν... περιστέρι), για να επιβεβαιώσει ότι η φωνή του Θεού-Πατέρα αναφερόταν στον Ιησού. Ο ουρανός (η φωνή του Θεού-Πατέρα) και η γη (η φωνή του Ιωάννη) μαρτυρούν ότι ο Χριστός είναι Υιός Του Θεού και ήρθε για να σώσει τον κόσμο, να «πάρει πάνω Του» τις αμαρτίες των ανθρώπων.

Ο Χριστός πήγε στον Ιορδάνη πριν αρχίσει τη δημόσια ζωή και δράση Ρου, προκειμένου να φανερωθεί στον κόσμο από τον Ιωάννη. Ο Ιωάννης προετοίμαζε το δρόμο («Πρόδρομος») για κάποιον ισχυ-

ρότερό του. Αυτός ήταν ο Χριστός. Στον Ιωάννη πήγαιναν για να βαφτιστούν όσοι μετάνιωσαν για τις αμαρτίες τους. Ο Χριστός, ως τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, δεν είχε αμαρτίες. Αι" αυτό Ιωάννης δίσταζε να Τον βαφτίσει.

Όμως ο Χριστός δεν έμεινε στο νερό – λένε οι Πατέρες-, αλλά μπήκε και βγήκε αμέσως. Κας έδωσε όμως το πρότυπό Του: για να ξαναφτιάξουν οι σχέσεις του καθενός μας με τον Θεό, πρέπει να μετανιώσουμε για τον «παλαιό άνθρωπο», τον αμαρτωλό, και να δημιουργηθούμε από την αρχή, να γεννηθεί ένας καινούριος άνθρωπος, καθαρός από την αμαρτία. Αυτό γίνεται με το Άγιο Βάπτισμα. Στην κολυμβήθρα βυθίζεται («βαπτίζεται») και πεθαίνει ο αμαρτωλός άνθρωπος και σηκώνεται από το νερό / ανασταίνεται ο καινούριος άνθρωπος, απαλλαγμένος από την αμαρτία που όλοι οι άνθρωποι κληρονόμησαν από τον Αδάμ και την Εύα. Ζει πλέον την αληθινή ζωή, κοντά στον Θεό. Αυτό γίνεται μέσα στην Εκκλησία, εκεί που συναντιέται ο Θεός με τον άνθρωπο σε κάθε Θ. Λειτουργία.

Με το βάπτισμά μας φανερώνεται ο Θεός στη ζωή του καθενός μας, όπως φανερώθηκε τότε στον Ιορδάνη. Η βάπτιση του Κυρίου στον Ιορδάνη ποταμό από τον Ιωάννη τον Πρόδρομο είναι η συστατική πράξη του αγίου Βαπτίσματος. Βαπτίζομαστε με νερό και με το Άγιο Πνεύμα! Μετά το βάπτισμα, γίνεται το «χρίσμα», ένα άλλο μυστήριο, με το

οποίο μεταδίδονται στον πιστό τα χαρίσματα του Αγ. Πνεύματος. Δε βαφτιζόμαστε για να πάρουμε όνομα. Με το βάπτισμα γινόμαστε μέλη της μεγάλης οικογένειας του Θεού, της Εκκλησίας. Πατέρας όλων είναι ο Θεός. Όλοι οι βαπτισμένοι Χριστιανοί είναι αδέρφια με τον Χριστό και αδέρφια μεταξύ τους. Αι" αυτό τον λόγο και ο Χριστιανός έχει δύο «γενέθλια»: τα πρώτα γενέθλια είναι η μέρα που γεννιέται ως άνθρωπος. Τα δεύτερα γενέθλια είναι η μέρα που βαπτίζεται και γίνεται χριστιανός, δηλαδή παιδί του Θεού, μέλος της οικογένειας του Θεού. Δε φτάνει το βάπτισμα για να ζήσουμε κοντά στο Θεό. Χρειάζεται να μένουμε σταθεροί στη σχέση μας μαζί Ρου και αμετακίνητοι από τον στόχο μας, που είναι να γίνουμε Άγιοι, δηλ. «τελειωμένοι» άνθρωποι, παιδιά του Θεού. Αυτό γίνεται με τον αγώνα μας και την εξομολόγησή μας, δηλ. την επιστροφή μας, όταν ξεφεύγουμε από τον στόχο μας.

Η εικόνα της βάπτισης

Στο κέντρο της εικόνας ζωγραφίζεται ο Ιορδάνης ποταμός με γρήγορο ρεύμα και από τις δύο μεριές του πανύψηλοι βράχοι. Τα νερά φαίνονται σαν να μην αγγίζουν το σώμα του Χριστού, επειδή ήταν αναμάρτητος και δεν χρειαζόταν να καθαρισθεί. Τα νερά του φαίνονται σα να πηγαίνουν προς τα πίσω («Ο Ιορδάνης έστράφη εις τά όπίσω»).

Στο κέντρο της εικόνας, ψηλά, υπάρχει το ημικύκλιο που συμβολίζει τους ουρανούς και τον Θεό Πατέρα, του οποίου η φωνή ακούστηκε. Από το ημικύκλιο ξεκινάνε φωτεινές ακτίνες που πάνε προς το μέρος του Χριστού. Ο Χριστός βρίσκεται μέσα στον ποταμό γυμνός, όπως ο Αδάμ, και έτσι αποδίδει στην ανθρωπότητα το ένδοξο παραδεισιακό ένδυμα.

Ο Χριστός ευλογεί με το ένα ή με τα δύο χέρια το νερό. Κάτω από τα πόδια του βρίσκονται οι δράκοντες τους οποίους πατά. Μέσα στις ακτίνες διακρίνεται σαν περιστέρι, Άγιο Πνεύμα, και έτσι στην εικόνα υπάρχει ολόκληρη η Αγία Τριάδα. Μέσα στο νερό είναι προσωποποιημένοι ο Ιορδάνης –με το πρόσωπο στραμμένο στην πλάτη- και η θάλασσα (βλ. παραπάνω και Ψαλμ. 114,3).

Στη μία όχθη του ποταμού βρίσκεται ο Ιωάννης ο Πρόδρομος και Βαπτιστής σε ευλαβική στάση και έχει το ένα του χέρι πάνω στο κεφάλι του Χριστού και το άλλο σε στάση δεήσεως. Δίσταζε να Τον βαφτίσει, αλλά υπάκουσε. Ωστόσο, Τον σέβεται ως Θεό και υποκλίνεται σ" Αυτόν.

Πίσω από τον Ιωάννη βρίσκεται μια αξίνα ανάμεσα στα κλαδιά ενός δέντρου –διότι έλεγε: «να, η αξίνα βρίσκεται δίπλα στη ρίζα του δέντρου. Κάθε δέντρο που δεν κάνει καλούς καρπούς κόβεται και ρίχνεται στη φωτιά», εννοώντας τους αμαρτωλούς που θα κρίνει ο Θεός και θα απορρίψει από τη Βασιλεία Του.

Απέναντι από τον Ιωάννη υπάρχουν δύο ή τρεις άγγελοι σε στάση ευλάβειας, έτοιμοι να δεχτούν τον Κύριο, κρατώντας πανιά. Δηλώνουν ότι δεν έπαψε να είναι Θεός ούτε κι όταν βαφτίστηκε ως άνθρωπος στον Ιορδάνη.

Ενώ βαφτιζόταν ο Φριστός στον Ιορδάνη, για να καθαρίσει τους ανθρώπους από την αμαρτία, φανερώθηκε ο Σριαδικός Θεός μας: Πατέρας, Τίός και Άγιο Πνεύμα

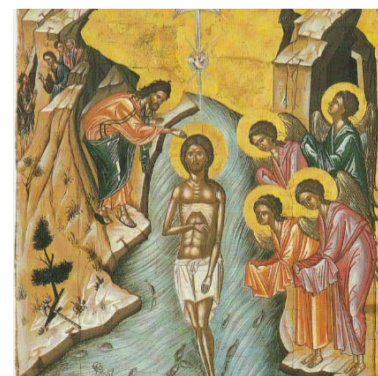
ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ:

Έν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε, ή τής Τριάδος έφανερώθη προσκύνησις· τού γάρ Γεννήτορος ή φωνή προσεμαρτύρει σοι, αγαπητόν σε Υίόν ονομάζουσα· και τὸ Πνεύμα έν είδει περιστερᾶς, έβεβαίου τού λόγου τὸ ασφαλές. Ό

έπιφανείς Χριστέ ό Θεός, καί τόν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:

Ενώ βαπτίζοσουν, Κύριε, στον Ιορδάνη, φανερώθηκε σ" εμάς πώς να προσκυνούμε την Αγία Τριάδα. Διότι η φωνή του Θεού – Πατέρα, που Σε γέννησε, μαρτυρούσε το ποιος είσαι, ονομάζοντάς Σε αγαπητό Υιό Του. Και το Άγιο Πνεύμα, με τη μορφή περιστεριού, βεβαίωσε ότι αυτά τα λόγια ήταν σωστά. Δόξα σ" Εσένα, Χριστέ και Θεέ μας, που φανερώθηκες και φώτισες τον κόσμο.

πρεσβ. Αντώνιος Αρ. Μπεζαΐτης
Εφημέριος Ιερού Ναού Αγίου
Στυλιανού Γκύζη
Συνεργάτης Ιδρύματος
Νεότητας και Οικογένειας
Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών
2106401469 / 6977387010
antoniosbezaz@yahoo.gr
Τεχνική Επιμέλεια: Σπυριδούλα
Άννα Μπεζαΐτη - πρεσβυτέρα

Επιμέλεια Κειμένων: Ομάδα
Νέων και Πνευματικών Τέκνων
ISSN:2732-8953

«Εγώ... Εσύ... ο ΧΡΙΣΤΟΣ...
και η καθημερινότητά μας»

www.pantonios.gr

κάνε κλικ στον σύνδεσμο

Ξεκινώντας τη νέα χρονιά με νέες αποφάσεις και αγωνιστικές διαθέσεις ας ακολουθήσουμε τον δρόμο μας άνοιξε ο Πρόδρομος του Κυρίου.
Όχι για να πάμε στην έρημο, αλλά για να μιμηθούμε την αρετή του. Ο Ιωάννης ζούσε μέσα στην άσκηση, εμείς ας μην επιδιώκουμε την άνεση. Εκείνος είχε νεκρώσει το σώμα του, εμείς να νεκρώνουμε τα πάθη μας. Ο Βαπτιστής του Κυρίου ζούσε μόνο για τον Θεό, εμείς ας αγαπήσουμε ολοκληρωτικά τον Κύριό μας, αυτόν που είναι η οδός, η αλήθεια και η ζωή.

Πως όμως θα γίνουν όλα αυτά; Εμείς είμαστε παράλυτοι κι ανίκανοι να ανοίξουμε τους δρόμους της ψυχής μας. Γι' αυτό ας παρακαλέσουμε τον Κύριο να κάνει Εκείνος τη διάνοιξη. Εμείς να του προσφέρουμε τη διάθεσή μας, και τον αγώνα μας. Και να τον ικετεύσουμε αυτός να ενεργήσει μέσα μας. Διότι αυτός «εστιν ο ενεργών εν υμίν και το θέλειν και το ενεργείν υπέρ της ευδοκίας». Αυτός να μας χαρίσει μετάνοια. Να γκρεμίσει τους εγωϊσμούς μας και να μας γεμίσει με τη χάρη του. Κι αφού σκηνώσει μέσα μας να μεταμορφώσει τη ζωή μας. Κι εμείς να αισθανόμαστε τον βηματισμό και την παρουσία του μέσα μας.

Χριστούγεννα! Και η ελπίδα μας είναι ο Χριστός! Η ελπίδα μας είναι ο Χριστός, που είναι αγάπη, κι αυτή την αγάπη Του διαρκώς εκδηλώνει στον άνθρωπο για να μας μάθει ν' αγαπάμε κι εμείς πραγματικά τον ίδιο και τον κάθε άνθρωπο. Η ελπίδα είναι ο Χριστός. Είναι η εκκλησία Του μέσα στην οποία ο ίδιος γεννιέται. Υπάρχει ελπίδα! Διότι η Γέννησή Του «ανέτειλε τω κόσμω το φως της γνώσεως».

Ένας διαφορετικός ... Μικρός τυμπανιστής! (δείτε εδώ)

Το τελευταίο φύλλο...

Απλωσες και σήμερα –όπως και χθές και προχθές– τό χέρι σου να γυρίσεις τό φύλλο στό ημερολόγιο του γραφείου σου.

Και νά μπροστά σου: 31 Δεκεμβρίου!

Σάν νά ξαφνιασθήκες... Από ημέρες έβλεπες, βέβαια, νά λιγοστεύουν τά φύλλα του, όμως σήμερα νιώθεις άλλιώςτικα. Σήμερα στέκεσαι, και άρχίζουν οί σκέψεις νά σέ κυκλώνουν, ένω χαμογελάς άμήχανα.

Ωστε βρίσκεται στό τέλος του κι ο χρόνος αυτός πού κάποτε τόν είχες ύποδεχθεί μέ χαρά, όνειρα κι έλπίδες;

Ατέλειωτες φαίνονταν οί ημέρες του –365– και πέρασαν τόσο γρήγορα! Πώς πέρασαν, αλήθεια, και τί άφησαν πίσω τους;

Ο χρόνος τρέχει και δέν μάς περιμένει. Κι εμείς βιαζόμαστε, τρέχουμε μαζί του κι ούτε προφθαίνουμε κι ούτε θέλουμε νά στοχασθούμε.

Όμως, είπαν σοφά: Τό παρελθόν είναι τό υλικό άπ' όπου θά χτισθεί τό παρόν και τό μέλλον. Μήπως γι' αυτό άξίζει νά στρέψεις και σύ τό βλέμμα σου, σήμερα, νά δείς μέσα στό χρόνο πού πέρασε...

Ρωτάς τί;

Τίς εύλογίες του Θεού, θά έλεγα: τή ζωή, τήν υγεία, τίς σπουδές, τίς έπιτυχίες, τίς εύκολίες, τούς καλούς άγώνες, τίς χαρές τής χριστιανικής ζωής... Κάτι από αυτά ή και πολλά από αυτά ίσως υπήρξαν και στή δική σου ζωή. Δώρα του Θεού είναι όλα. Τίποτε δέν είναι άυτονόητο.

Υπήρξαν άσφαλώς και τά δύσκολα. Πώς νά τά προσπεράσεις αυτά; Είναι ή οικονομική κρίση πού άγγιξε ίσως και τήν οικογένειά σας, άσθένειες, πειρασμοί, άποτυχίες, ίσως και πτώσεις πνευματικές...

Όμως, νά πού τά βλέπεις τώρα όλα αυτά από μακριά. Αντιμετωπίστηκαν μέ τή βοήθεια του Θεού, τό φωτισμό και τήν ένίσχυσή Του.

Κι άν δέν βρέθηκαν άκόμη διέξοδοι σέ όλα, όμως νά, άντεξεις!, γιατί σέ στηρίζει ή έλπίδα πού ξεκινάει από τήν πίστη στον Θεό.

Γυρίζεις, βλέπω, πίσω τό βλέμμα σου, κι άλλοτε λάμπει από χαρά, άλλοτε θολώνει. Έμαθες και τούτη τή χρονιά τόσο πολλά. Πλούτησες σέ γνώση, πλούτησες σέ πείρα, ώρίμασες.

Κέρδος είναι κι αυτό, από τά άκριβά.

31 Δεκεμβρίου... Τελευταία ημέρα του χρόνου.

Κοίταξε πίσω στό χρόνο πού πέρασε και δοξολόγησε εύγνώμονα τόν Θεό γιά τή στοργή Του πού σέ άκολουθούσε.

Σέ λίγο –αύριο– έρχεται ο νέος χρόνος.

Βάδισε τον και αυτόν μαζί μέ τόν Χριστό, μέ πίστη σ' Αυτόν κι έλπίδα.

